

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: 6. P-3249/2011-84

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u parničnom predmetu tužitelja GRAD RIJEKA, Korzo 16, OIB: 54382731928, kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Knežević i partneri j.t.d. Rijeka, Ribarska 4 protiv tuženika Stečajna masa iza VULKAN-SERVIS d.d. u stečaju, Rijeka, Markovići 21, OIB: 25439132018, kojeg zastupa punomoćnik Dubravko Veža, odvjetnik u Rijeci, Laginjina 9, radi utvrđenja tražbine, izvan glavne rasprave, 30. kolovoza 2022.

r i j e š i o j e

- I. Nastavlja se postupak u ovoj pravnoj stvari u kojoj je utvrđen prekid postupka na temelju rješenja ovoga suda poslovni broj P-3249/2011-80 od 25. rujna 2012. te će se postupak voditi pod novim poslovnim brojem P-462/2022.
- II. Obustavlja se postupak u ovoj pravnoj stvari.
- III. Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

1. Rješenjem ovoga suda P-3249/2011-80 od 25. rujna 2012. utvrđen je prekid postupka jer je tuženik kao pravna osoba prestao postojati budući da je rješenjem ovoga suda poslovni broj Tt-12/5023-2 od 29. kolovoza 2012. brisan iz sudskog registra. Citirano rješenje postalo je pravomoćno 18. listopada 2012.

2. Odredba čl. 215.b st. 2. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14. i 70/19.) propisuje da postupak koji je prekinut zbog razloga navedenog u čl. 212. t. 4. ZPP-a (kad stranka koja je pravna osoba prestane postojati) sud će nastaviti i istodobno obustaviti ako pravni slijednik pravne osobe ne preuzme postupak ili protivna strana ne predloži da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu postupka. Nadalje, odredba čl. 119. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 70/19.) propisuje da postupke u kojima, u trenutku stupanja na snagu toga Zakona (1. rujna 2019.), postoji pravomoćno rješenje o prekidu zbog razloga navedenog u čl. 212. t. 4. ZPP-a, sud može nastaviti i istodobno obustaviti ako pravni slijednik pravne osobe ne preuzme postupak ili protivna strana ne predloži da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu ovoga Zakona.

3. Budući da u navedenim zakonskim rokovima pravni slijednik tuženika nije preuzeo postupak, te da protivna strana nije predložila da sud pozove pravnog slijednika pravne osobe na preuzimanje postupka, to je sud, temeljem citiranih zakonskih odredbi, nastavio i istodobno obustavio ovaj postupak (t. I. i II. izreke rješenja). Odluka iz t. III. ovog rješenja temelji se na čl. 215.b st. 7. ZPP-a.

Rijeka, 30. kolovoza 2022.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 8 (osam) dana od dana primitka istog. Žalba se podnosi ovom sudu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

Broj zapisa: **eb310-b959e**

Kontrolni broj: **0deda-08b9b-af8d0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI

PRIMLJENO:

13-05-2019

Neposredno ☒ Predano pošti
Obično preporučeno ☐ 20
Pošta ☒ R 243250254
Primjeraka ☐ priloga
Poslovni broj: 88-PZ-7624/2017-2
Primio: *[Signature]*

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jelene Čuveljak, predsjednika vijeća te Jagode Crnokrak, suca izvjestitelja i Božene Zajec, člana vijeća, u pravnoj stvari 1. tužitelja JASMINA SMAILAGIĆA, OIB 07535706657, iz Rijeke, Braće Pavlinića 12e, i 2. tužiteljice BISERKE SMAILAGIĆ, OIB 63975749745, iz Rijeke, Braće Pavlinića 12e, oboje zastupani po punomoćnicima Vladimiru Marganu i Goranu Kerežiju, odvjetnicima iz Rijeke, protiv tuženika STEČAJNA MASA AUTOKUĆA JASMIN d.d. u stečaju, OIB 18370866262, Rijeka, J. P. Kamova 103, kojeg zastupa punomoćnik Đorđe Perković, odvjetnik u Pagu, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-151/2010-72 od 1. lipnja 2011., u sjednici vijeća održanoj 27. ožujka 2019.

presudio je

I. Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-151/2010-72 od 1. lipnja 2011. u točki I. izreke te u točki II. izreke u dijelu u kojem je naloženo tužiteljima naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 546.749,80 kn.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-151/2010-72 od 1. lipnja 2011. u dijelu u kojem je naloženo tužiteljima naknaditi tuženiku parnični trošak od 216.315,00 kn te sudi:

Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 216.315,00 kn (dvjestošesnaeststisućatristopetnaest kuna).

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 89.636,25 kn (osamdesetdevettisućašestotridesetšest kuna i dvadesetpet lipa).

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja, u točki I. izreke, odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi: „Utvrđuje se da postoji tražbina višeg isplatnog reda – opći isplatni red tužitelja Smailagić Jasmina iz Rijeke i Smailagić Biserke iz Rijeke prema tuženiku Auto kuća Jasmin d.d. u stečaju Rijeka u iznosu od 4.429.061,78 kn.

Nalaže se tuženiku da naknadi tužiteljima prouzročeni parnični trošak sve u roku od 15 dana.“

U točki II. izreke naloženo je tužiteljima naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 763.064,80 kn.

Tužitelji su pravovremeno podnijeli žalbu protiv presude zbog svih žalbenih razloga propisanih odredbom čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14 – dalje: ZPP), s prijedlogom da ovaj sud ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana, osim u dijelu odluke o trošku.

Pobijana presuda ispitana je u skladu s odredbom čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. te na pravilnu primjenu materijalnog prava. Presuda je pravilna i zakonita, osim u dijelu odluke o trošku.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari jest tužbeni zahtjev na utvrđenje osnovanosti prijave tražbine tužitelja u iznosu od 4.429.061,78 kn, kao tražbine višeg isplatnog reda-opći isplatni red prema tuženiku Auto kuća Jasmin d.d. u stečaju iz Rijeke (sada Stečajna masa Auto kuće Jasmin d.d. u stečaju).

U predmetnom postupku ovaj sud je rješenjem pod poslovnim brojem Pž-5514/2007-8 od 5. siječnja 2010. ukinuo presudu Trgovačkog suda u Rijeci pod poslovnim brojem P-1467/2004-31 od 5. lipnja 2007. kojom je odbijen tužbeni zahtjev na utvrđenje postojanja tražbine višeg isplatnog reda-opći isplatni red tužitelja u iznosu od 4.426.199,83 kn, te je predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. Prema uputi iz navedenog rješenja, u ponovnom postupku bilo je potrebno utvrditi postoje li procesne pretpostavke za vođenje predmetne parnice, s obzirom na to da su tužitelji tijekom postupka tvrdili da je predmetno potraživanje utvrđeno pravomoćnim i ovršnim platnim nalogom Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj PI-38/1996 od 3. svibnja 1996., a navedenu činjenicu prvostupanjski sud nije utvrđivao. Pored toga, prvostupanjski je sud iznio nejasne i proturječne razloge u odnosu na visinu tužbenog zahtjeva, odnosno na tuženikov prigovor da su predmetna potraživanja plaćena pa je i u tom dijelu valjalo utvrditi odlučne činjenice.

Nije sporno da su tužitelji u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom prijavili potraživanje u iznosu od 12.934.012,17 kn te da je stečajni upravitelj tuženika osporio navedenu tražbinu u cijelosti, slijedom čega su tužitelji pokrenuli parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine. Potraživanje tužitelja odnosi na potraživanje koja je Riječka banka d.d. imala prema tuženiku kao solidarnom jamcu za obveze društva Vulkanlijev d.o.o. po kreditu u iznosu od 6.289.373,93 kn, a koje potraživanje je trgovačko društvo Jasmin d.o.o., nakon što ga je prethodno otkupilo od Riječke banke d.d., ustupilo tužiteljima, koji su pak ustupljeno potraživanje nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom prijavili u stečajnu masu zajedno s kamatama do otvaranja stečajnog postupka (ukupno u iznosu od 12.934.012,17 kn).

Isto tako, nije sporno da su tužitelji tijekom postupka smanjili tužbeni zahtjev na iznos od 4.429.061,78 kn, zbog toga što su naknadno, djelomično namirili utuženu tražbinu u stečajnom postupku nad dužnikom Vulkan Dibo d.d. Naime, osim što su predmetnu tražbinu prijavili u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom, tužitelji su istu tražbinu prijavili i u stečajnom postupku nad glavnim dužnikom, društvom Vulkanlijev d.d. te u stečajnim postupcima nad ostalim solidarnim jamcima iz ugovora o kreditu s Riječkom bankom d.d., društvom Vulkan-Dibo d.d. i društvom Vulkan servis d.d.

U ponovljenom postupku prvostupanjski je sud utvrdio da se prijavljena tražbina temelji na Ugovoru o ustupu potraživanja i prijenosu založnog prava od 31. ožujka 2003. te Aneksa tom Ugovoru od 31. svibnja 2004., slijedom čega je sud zaključio da tužitelji nisu prijavili svoju tražbinu temeljem ovršne isprave (platnog naloga), pa da slijedom toga nema niti procesnih prepreka za vođenje predmetnog postupka. U odnosu na osnovanost visine prijavljene tražbine, prvostupanjski je sud prihvatio rezultate provedenog financijskog vještačenja kojim je utvrđeno da ukupno potraživanje po predmetnom ugovoru iznosi 15.669.383,25 kn (glavni dug u iznosu od 6.602.097,44 kn i kamata u iznosu od 9.067.285,81 kn), a da je tužiteljima ukupno isplaćen iznos od 18.564.404,64 kn, odnosno da im je više isplaćen iznos od 2.895.021,20 kn. Stoga je zaključio da tuženik nema nikakvog duga niti bilo kakve obveze namirenja prema tužiteljima po ovom predmetu, pa je stoga u cijelosti odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Tužitelj u žalbi u sklopu žalbenih razloga pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava ponavlja prigovore koji se tiču nalaza i mišljenja vještaka. Navodi da je nejasno kako pogrešan datum uplate iznosa od 199.104,38 kn kao 30. lipnja 2002. umjesto 30. lipnja 2004., ne bi imao utjecaja na konačan izračun, s obzirom na to da kroz to razdoblje teku kamate. Nadalje, navodi da vještak pogrešno nije uzeo u obzir plaćene sudske troškove tužiteljima u iznosu od 488.115,05 kn, jer je plaćanjem navedenog iznosa tužiteljima priznata druga tražbina, a ne ona koja je prijavljena u stečajnom postupku, zatim, da je pogrešno obračunat iznos od 349.768,26 kn koji se odnosi na ugovor o zamjeni nekretnina od 18. kolovoza 1995., kao što je i pogrešan zaključak o neispravnom obračunu kamata u postupku pod poslovnim brojem St-235/2000. U odnosu na žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka, tužitelji ističu da prvostupanjski sud nije odlučio o dokaznom prijedlogu za se izvrši uvid u stečajni spis pod poslovnim brojem St-201/2003, niti je naveo razloge odbijanja u smislu odredbe čl. 300. ZPP-a te da je počinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. t. 11. i čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 8. ZPP-a.

Prvenstveno, što se tiče pogrešnog datuma uplate iznosa od 199.104,38 kn, iz priloženog pregleda otplate i kamata na listu 501. i 502. spisa vidljivo je da je vještak obračunavao kamatu proporcionalnom metodom kako za razdoblje prije uplate iznosa od 199.104,38 kn, tako i za razdoblje nakon uplate, te da je iznos kamata bio veći od uplaćenog iznosa. Stoga je prvostupanjski sud pravilno prihvatio vještakovo obrazloženje dano na ročištu od 17. svibnja 2011. da pogrešan datum uplate (30. lipnja 2002. umjesto 30. lipnja 2004.) u konkretnom slučaju nije bio od utjecaja na pravilnost obračuna, jer bi i u slučaju pravilnog datuma uplate, uračunavanje kamata dovelo do istog rezultata. Osim toga, vještak je pravilno obračunavao kamate proporcionalnom metodom, jer je to u skladu s vjerodostojnim tumačenjem čl. 3. st. 1. Zakona o zateznim kamatama („Narodne novine“ broj 58/04) pa su

Žalbeni navod da je prvostupanjski sud prvotno odbio tuženikov zahtjev za naknadu troška ročišta od 18. svibnja 2006. nije osnovan, jer iz rješenja prvostupanjskog suda od 24. svibnja 2006., ispravljenog rješenjem od 26. svibnja 2006. proizlazi suprotno. Osim toga, navedena rješenja su rješenjem ovog suda od 5. siječnja 2010. ukinuta pa je slijedom toga prvostupanjski sud u ponovljenom postupku mogao odlučivati o tom trošku. Osnovano, međutim, tužitelji ukazuju na pogrešno dosuđeni trošak ročišta od 21. ožujka 2005., 29. lipnja 2005. i 1. ožujka 2006. u ukupnom iznosu od 121.305,00 kn, s obzirom na to da navedena ročišta nisu bila niti održana. Isto tako, osnovano ukazuju tužitelji da je prvostupanjski sud u obračunu troška propustio uračunati trošak žalbe od 17. srpnja 2007. u iznosu od 72.875,00 kn (trošak pristojbi nije određen u smislu čl. 164. st. 1. ZPP-a pa tužitelji nemaju pravo na taj trošak), s kojom su uspjeli u pretežitom dijelu protiv prvostupanjske odluke od 5. lipnja 2007., kao što je i pogrešno priznao tuženiku trošak ročišta od 13. svibnja 2010. u iznosu od 22.135,00 kn koje ročište je održano povodom prijedloga tužitelja za oslobođenje od plaćanja sudskih troškova i u tu svrhu davanja izjave o imovnom stanju, jer takvo ročište ne predstavlja opravdani trošak u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a.

Slijedom navedenog, proizlazi da je odluka o trošku nezakonita u dijelu u kojem je tužiteljima naloženo plaćanje troškova postupka u iznosu od 216.315,00 kn pa je temeljem čl. 373. t. 3. ZPP-a u tom dijelu preinačena prvostupanjska presuda i odbijen tuženikov zahtjev za naknadu troška postupka, dok je u preostalom dijelu prvostupanjska odluka potvrđena temeljem čl. 368. st. 1. ZPP-a.

Odlučujući o troškovima žalbenog postupka, ocjena je ovog suda da tužiteljima isti ne pripadaju primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, s obzirom na to da su uspjeli samo u dijelu zahtjeva koji se odnosi na sporedno potraživanje (troškovi postupka), dok se vrijednost učinjenih radnji računa u odnosu na vrijednost glavnog potraživanja, u kojem tužitelji nisu uspjeli s žalbom (točka III. izreke).

Zagreb, 27. ožujka 2019.

Predsjednik vijeća
dr. sc. Jelena Čuveljak, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

B. B. Matijević

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 1858/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jadranka Juga predsjednika vijeća, Damira Kontreca člana vijeća i suca izvjestitelja, Slavka Pavkovića člana vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća i Branka Medančića člana vijeća, pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa Auto-kuća Jasmin d.d., Rijeka, OIB: 18370866262, kojeg zastupa punomoćnik Đorđe Perković, odvjetnik u Pagu, protiv I-tuženika Croatia banka d.d. Zagreb, R. F. Mihanovića 9, OIB: 32247795989, kojeg zastupa punomoćnica Andrea Kereković, dipl. iur. i II-tuženinka Stečajna masa Jasmin d.o.o., Rijeka, Braće Pavlinić 12/e, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Vukić, odvjetnik u Rijeci, radi pobijanja pravnih radnji, odlučujući o reviziji I-tuženika protiv presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-798/18-2 od 24. travnja 2018., kojom su preinačeni presuda i rješenje Trgovačkog suda u Rijeci br. P-696/16-107 od 24. studenoga 2017., u sjednici održanoj 9. siječnja 2024.,

r i j e š i o j e:

I. Prihvaća se revizija I-tuženika Croatia banke d.d., te se ukida presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-798/18-2 od 24. travnja 2018., kao i rješenje istoga suda u toč. I.1. gdje je odlučeno o troškovima postupka u odnosu na I-tuženika, te se u tim pobijanim dijelovima predmet vraća drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. O troškovima nastalim u povodu revizije odlučiti će se u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da se utvrdi da je bez utjecaja prema Stečajnoj masi stečajnog dužnika Auto-kuća Jasmin d.d. Rijeka članak 6. Ugovora o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom, kojeg su sklopili tužitelj i I-tuženik 31. prosinca 1997., kao i zahtjev kojim se ovlašćuje tužitelj u cijelosti zadržati iznos kupoprodajne cijene ostvaren prodajom založene nekretnine (toč. I.). Odbijen je u cijelosti i podredni tužbeni zahtjev tužitelja kojim je traženo da se utvrdi da je Ugovor o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom sklopljen između Auto-kuće Jasmin d.d. kao dužnika i I-tuženika kao vjerovnika dana 31. prosinca 1997.

ništetan, te da se ovlašćuje tužitelj u cijelosti zadržati iznos kupoprodajne cijene ostvaren prodajom založene nekretnine (toč. II.).

Rješenjem suda prvoga stupnja odbačena je tužba tužitelj u preostalom dijelu osnovnog zahtjeva kojim zahtijeva da je bez utjecaja prema Stečajnoj masi stečajnog dužnika Jasmin d.d. Rijeka Ugovor o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom sklopljen između parničnih stranaka dana 31. prosinca 1997., u odnosu na sve ostale odredbe tog Ugovora, izuzev odredbe čl. 6. tog Ugovora (toč. I.). Tužitelj je obvezan I-tuženiku naknaditi troškove postupka u iznosu od 186.640,00 kn (toč. II.), te II-tuženiku iznos od 390.060,00 kn (toč. III.).

2. Presudom suda drugoga stupnja preinačena je prvostupanjska presuda te je utvrđeno u toč. 1. da je bez utjecaja prema stečajnoj masi stečajnog dužnika Auto-kuća Jasmin d.d. Rijeka članak 6. Ugovor o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom kojeg su sklopili tužitelj Auto-kuća Jasmin d.d. Rijeka i I-tuženik Croatia banka d.d. Zagreb 31. prosinca 1997. Toč. 2. izreke ovlašten je tužitelj da u cijelosti zadrži iznos kupoprodajne cijene ostvaren prodajom založene nekretnine.

Rješenjem suda drugoga stupnja preinačeno je prvostupanjsko rješenje u toč. II. izreke, te je naloženo I-tuženiku da naknadi tužitelju parnični trošak u iznosu od 593.342,50 kn (toč. I.1.). Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u preostalom iznosu od 489.532,50 kn (toč. I.2.). Ujedno je odbijena žalba tužitelja i potvrđeno je prvostupanjsko rješenje u dijelu pod toč. III. izreke.

3. Protiv pravomoćne drugostupanjske presuda i rješenja pravodobnu reviziju je podnio I-tuženik temeljem odredbe čl. 382. st. 1. toč. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP). I-tuženik predlaže da se revizija prihvati, ukine u cijelosti pobijana drugostupanjska presuda, kao i odluka o troškovima postupka u odnosu na I-tuženika, te da se predmet vrati na ponovno suđenje drugostupanjskom sudu.

4. Na reviziju nije odgovoreno.

5. Revizija I-tuženika je osnovana.

6. Prije svega valja istaći da je prvostupanjski sud, u obrazloženju prvostupanjske presude, izričito naveo da je raspravnim rješenjem dozvolio preinaku tužbu u smislu odredbe čl. 190. st. 2. ZPP, a obzirom na protivljenje I-tuženika preinaci.

7. Međutim, uvidom u predmet je utvrđeno da je prvostupanjski sud dozvolio preinaku tužbe dodavanjem novog „supsidijarnog tužbenog zahtjeva“, kako je isti preciziran u podnesku tužitelja od 8. svibnja 2017. Iz podneska tužitelja vidljivo je da je predloženo prihvatanje eventualno kumuliranog zahtjeva, ako se ne prihvati prvo postavljene zahtjev, a radi utvrđenja ništetnosti ugovora i ovlaštenja tužitelja, dok nije dopuštena preinaka u odnosu na prvo postavljene zahtjev iz tužbe podnesene 10. rujna 2004.

8. No, usprkos takvoj odluci o preinaci tužbenog zahtjeva prvostupanjski sud je odbio kako prvopostavljeni zahtjev po preinaci, tako i eventualno kumulirani zahtjev.

9. Drugostupanjski sud je povodom žalbe tužitelja, koji je jedini imao pravni interes podnijeti žalbu na odbijajuću prvostupanjsku presudu, prihvatio tužbeni zahtjev i to na način da je pod toč. 1. utvrđeno da je bez utjecaja prema stečajnoj masi stečajnog dužnika članak 6. Ugovora o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom kojeg su sklopili tužitelj Auto-kuća Jasmin d.d. Rijeka i I-tuženik Croatia banka d.d., te pod toč. 2. da se ovlašćuje tužitelj u cijelosti zadržati iznos kupoprodajne cijene, ostvaren prodajom založene nekretnine. Pritom ni na koji način nije vodio računa o tome o kojem zahtjevu može odlučivati, a obzirom na dozvoljenu preinaku tužbe.

10. Osnovano I-tuženik u reviziji ističe da je u postupku pred drugostupanjskim sudom počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, budući je potpuno nejasno o kojem je tužbenom zahtjevu drugostupanjski odlučivao. Naime, kako je već navedeno u tužbi je postavljen zahtjev na utvrđenje da je sporni čl. 6. Ugovora o dugoročnom kreditu bez utjecaja na stečajnu masu stečajnog dužnika, kao i da je I-tuženik dužan izdati brisovno očitovanje za brisanje upisanog založnog prava na nekretnini k.č.br. 1409/21 k.o. Sušak. Prvostupanjski sud nije dopustio preinaku u odnosu na taj dio zahtjeva, već je dopustio preinaku samo isticanjem eventualno kumuliranog zahtjeva na utvrđenje ništetnosti i ovlaštenje tužitelja da zadrži kupovninu ostvarenu prodajom nekretnine.

11. Stoga je radi počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka valjalo prihvatiti reviziju I-tuženika, ukinuti pobijanu drugostupanjsku presudu i predmet vratiti drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje primjenom odredbe čl. 394. st. 1. ZPP.

12. U nastavku postupka će drugostupanjski sud otkloniti počinjenu bitnu povredu, te ponovno odlučiti o žalbi tužitelja, te donijeti novu odluku o glavnoj stvari, kao i o troškovima postupka.

Zagreb, 9. siječanj 2024.

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Jadranko Jug

Broj zapisa: **9-30862-0e1e8**

Kontrolni broj: **055b7-8d2e6-22093**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Jadranko Jug, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1437/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izvijestitelja i Dubravke Matas, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa Auto-kuća Jasmin d.d., Rijeka, OIB 18370866262, kojeg zastupa punomoćnik Đorđe Perković, odvjetnik u Pagu, protiv 1. tuženika Croatia banka d.d. Zagreb, R. F. Mihanovića 9, OIB 32247795989, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Mateša & Kapitan iz Zagreba i 2. tuženika Stečajna masa Jasmin d.o.o., Rijeka, Braće Pavlinić 12/e, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Vukić, odvjetnik u Rijeci, radi pobijanja pravnih radnji, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude i dijela rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-696/2016-107 od 24. studenog 2017., u sjednici vijeća održanoj 24. travnja 2024.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-696/2016-107 od 24. studenog 2017. i sudi:

Utvrđuje se da je bez utjecaja prema stečajnoj masi stečajnog dužnika Auto-kuća Jasmin d.d., Rijeka, članak 6. Ugovora o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom kojeg su sklopili tužitelj Auto-kuća Jasmin d.d., Rijeka i prvotuženik Croatia banka d.d. Zagreb, 31. prosinca 1997.

r i j e š i o j e

Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-696/2016-107 od 24. studenog 2017. u točki I.1. njegove izreke i rješava:

Nalaže se prvotuženiku Croatia banka d.d. Zagreb, R. F. Mihanovića 9, naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 78.750,08 EUR (sedamdesetosamtisućasedamstopedeset eura i osam centi) u roku od osam dana.

Obrazloženje

1. Presudom i rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-696/2016-107 od 24. studenog 2017. odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev radi utvrđenja da je članak 6. Ugovora o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom kojeg su tužitelj i prvotuženik sklopili 31. prosinca 1997., bez utjecaja prema stečajnoj masi tužitelja, pa da se ovlašćuje tužitelj u cijelosti zadržati iznos kupoprodajne cijene, ostvaren prodajom založene nekretnine (točka I. izreke presude), odbijen je kao neosnovan i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev radi utvrđenja da je Ugovor o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom kojeg su tužitelj i prvotuženik sklopili 31. prosinca 1997., ništetan, pa da se ovlašćuje tužitelj u cijelosti zadržati iznos kupoprodajne cijene, ostvaren prodajom založene nekretnine (točka II. izreke presude), tužbe je djelomično odbačena (točka I. izreke rješenja), naloženo je tužitelju naknaditi prvotuženiku parnični trošak u iznosu od 186.640,00 kn, u roku od osam dana (točka II. izreke rješenja), te je naloženo tužitelju naknaditi drugotuženiku parnični trošak u iznosu od 390.060,00 kn, u roku od osam dana (točka III. izreke rješenja).

1.1. U obrazloženju presude i rješenja prvostupanjski sud navodi razloge zbog kojih tužbeni zahtjev smatra neosnovanim, te obrazlaže svoju odluku o naknadi parničnog troška.

2. Protiv navedene presude te točaka I. i II. izreke rješenja žalbu je podnio tužitelj, u bitnom navodeći da prvostupanjski sud u pobijanoj presudi ne čini razliku između pravne i financijske pozicije solidarnog i založnog dužnika, što je ovdje bitno jer je prvotuženik bio dužan obraditi kreditnu sposobnost tužitelja, ujedno i založnog i solidarnog dužnika. Nadalje, žalitelj navodi da drugotuženik nije imao namjeru vratiti novac primljen iz kredita, što je potvrđeno činjenicom da nikada nije svojom voljom izvršio povrat niti jedne rate kredita, već je kredit djelomično prebijen iznosom od 300.000,00 DEM koji je ostao kao depozit na računu prvotuženika kao i da je drugotuženik pasivno legitimiran u ovoj parnici.

2.1. Žalitelj nadalje ukazuje i da je Jasmin Smailagić neovlašteno i protivno odredbi članka 241. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 111/12, 68/13 i 110/15; dalje: ZTD) preuzeo poslove uprave tužitelja pa da svaku radnju valja promatrati kroz prizmu navedenog nezakonitog načina vođenja poslova, kao i da je Jasmin Smailagić ustupio sebi osobno i svojoj supruzi, i to bez naknade, tražbine koje je drugotuženik imao prema trećim osobama, a koje je tražbine i naplatio.

2.2. U odnosu na prvotuženika Croatia banka d.d. žalitelj smatra da je isti mogao i morao znati da se pobijanom radnjom oštećuju vjerovnici, te obrazlaže svoje navode, navodeći da je tužitelj u trenutku sklapanja ugovora bio blokiran, a ugovor je u njegovo ime potpisala neovlaštena osoba.

2.3. U odnosu na odluku o troškovima žalitelj ukazuje da se na većini ročišta u ovom parničnom postupku raspravljalo samo o procesnim pitanjima te predlaže uvažiti žalbu i preinačiti pobijanu odluku.

3. U odgovoru na žalbu prvotuženik Croatia banka d.d. osporava navode žalitelja te predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

4. Presudom i rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-798/2018-2 od 24. travnja 2018. preinačena je presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-686/2016-107 od 24. studenog 2017. na način da je presuđeno se da je bez utjecaja prema stečajnoj masi stečajnog dužnika Auto-kuća Jasmin d.d., Rijeka, članak 6. Ugovora o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom kojeg su sklopili tužitelj Auto-kuća Jasmin d.d., Rijeka i prvotuženik Croatia banka d.d., Zagreb, 31. prosinca 1997. te da se ovlašćuje tužitelj u cijelosti zadržati iznos kupoprodajne cijene, ostvaren prodajom založene nekretnine (izreka presude), preinačena je odluka o troškovima u odnosu na prvotuženika Croatia banka d.d. (točka I.1. i I.2. izreke rješenja), dok je tužiteljeva žalba u odnosu na dosuđeni trošak tuženiku Stečajna masa Jasmin d.o.o. odbijena kao neosnovana (točka II. izreke rješenja).

5. Protiv navedene presude i točke I.1. rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske tuženik Croatia banka d.d. podnio je reviziju.

6. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-1858/2018-2 od 9. siječnja 2024. prihvaćena je revizija, te je ukinuta presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske kao i točka I.1. rješenja poslovni broj PŽ-798/2018 od 24. travnja 2018. i predmet u tom dijelu vraćen drugostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

7. U obrazloženju rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske navodi da je u postupku pred drugostupanjskim sudom počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku, s obzirom na to da je potpuno nejasno o kojem je tužbenom zahtjevu drugostupanjski odlučivao. Naime, tužitelj je u tužbi postavio zahtjev na utvrđenje da je sporni članak 6. Ugovora o dugoročnom kreditu bez utjecaja na stečajnu masu stečajnog dužnika, kao i da je prvotuženik dužan izdati brisovno očitovanje za brisanje upisanog založnog prava na nekretnini k.č.br. 1409/21 k.o. Sušak. Podneskom od 8. svibnja 2017. tužitelj je preinačio tužbu, no prvostupanjski sud nije dopustio preinaku u odnosu na glavni zahtjeva, već je dopustio preinaku samo isticanjem eventualno kumuliranog zahtjeva na utvrđenje ništetnosti i ovlaštenje tužitelja da zadrži kupovninu ostvarenu prodajom nekretnine. Stoga Vrhovni sud Republike Hrvatske ukazuje da nije jasno o kojem je to tužbenom zahtjevu drugostupanjski sud odlučio.

8. U ponovljenom postupku pred drugostupanjskim sudom ovaj nedostatak otklonjen, te je odlučeno o tužbenom zahtjevu kako je postavljen u tužbi, a dopunjen eventualno kumuliranim zahtjevom iz podneska od 8. svibnja 2017.

9. Tužiteljeva žalba protiv presude i točke II. izreke rješenja je osnovana.

10. Pobijana odluka ispitana je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03,

88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 153/23; dalje: ZPP), u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

a) tužbeni zahtjev o kojemu bi drugostupanjski sud trebao odlučiti sukladno rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-1858/2018-2 od 9. siječnja 2024.

11. U tužbi je tužitelj postavio slijedeći tužbeni zahtjev:

„Utvrđuje se da je bez utjecaja prema Stečajnoj masi stečajnog dužnika AUTO - KUĆA JASMIN d.d. RIJEKA, članak 6. Ugovora o dugoročnom kreditu sa valutnom klauzulom, kojeg su sklopili tužitelj i 1.tuženik dana 31. prosinca 1997. god. pa se nalaže tuženiku Croatia banka d.d. Zagreb da dade tabularnu ispravu podobnu za brisanje prava zalogu na tužiteljevima nekretninama i to 4330/10000 industrijskog objekta u Rijeci, J.P. Kamova 103 označenog kao k.č. 1409/21 k.o. Sušak u naravi hala, dva WC-a kupaonica, dvije radionice, soba i dvije prostorije u prizemlju objekta, jedanaest kancelarija i hodnik na 1. katu objekta te tri kancelarije i hodnik na 2. katu objekta, uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade, a u protivnom će takvu izjavu zamijeniti ova sudska odluka.“

12. Podneskom od 8. svibnja 2017. tužitelj je preinačio tužbu i postavio slijedeći zahtjev:

„Utvrđuje se da je bez utjecaja prema Stečajnoj masi stečajnog dužnika AUTO - KUĆA JASMIN d.d. RIJEKA, članak 6. Ugovora o dugoročnom kreditu sa valutnom klauzulom, kojeg su sklopili tužitelj i 1.tuženik dana 31. prosinca 1997. god. Ovlašćuje se tužitelj u cijelosti zadržati iznos kupoprodajne cijene, ostvaren prodajom založene nekretnine.“

te eventualno kumulirani tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se da je Ugovor o dugoročnom kreditu sa valutnom klauzulom sklopljen između AUTO – KUĆE JASMIN d.d., kao dužnika, i CROATIA BANKE d.d., kao vjerovnika, dana 31. prosinca 1997. god., ništetan. Ovlašćuje se tužitelj u cijelosti zadržati iznos kupoprodajne cijene, ostvaren prodajom založene nekretnine.“

13. Raspravnim rješenjem od 17. svibnja 2017. prvostupanjski je sud dopustio preinaku tužbe, cit. „dodavanjem novog supsidijarnog tužbenog zahtjeva koji je preciziran u podnesku tužitelja od 8. svibnja“ te je stoga tužbeni zahtjev trebao glasiti:

„Utvrđuje se da je bez utjecaja prema Stečajnoj masi stečajnog dužnika AUTO - KUĆA JASMIN d.d. RIJEKA, članak 6. Ugovora o dugoročnom kreditu sa valutnom klauzulom, kojeg su sklopili tužitelj i 1.tuženik dana 31. prosinca 1997. god.

pa se nalaže tuženiku Croatia banka d.d. Zagreb da dade tabularnu ispravu podobnu za brisanje prava zalogu na tužiteljevima nekretninama i to 4330/10000

industrijskog objekta u Rijeci, J.P. Kamova 103 označenog kao k.č. 1409/21 k.o. Sušak u naravi hala, dva WC-a kupaonica, dvije radionice, soba i dvije prostorije u prizemlju objekta, jedanaest kancelarija i hodnik na 1. katu objekta te tri kancelarije i hodnik na 2. katu objekta, uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade, a u protivnom će takvu izjavu zamijeniti ova sudska odluka.“

a ako sud ne prihvati glavni zahtjev tužitelj predlaže da prihvati eventualno kumulirani tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se da je Ugovor o dugoročnom kreditu sa valutnom klauzulom sklopljen između AUTO – KUĆE JASMIN d.d., kao dužnika, i CROATIA BANKE d.d., kao vjerovnika, dana 31. prosinca 1997. god., ništetan.

Ovlašćuje se tužitelj u cijelosti zadržati iznos kupoprodajne cijene, ostvaren prodajom založene nekretnine.“

14. Prvostupanjskom presudom Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-696/2016-107 od 24. studenog 2017. presuđeno je da se odbija kao neosnovani tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji glasi:

„Utvrđuje se da je bez utjecaja prema Stečajnoj masi stečajnog dužnika AUTO – KUĆA JASMIN d.d. RIJEKA, članak 6. Ugovora o dugoročnom kreditu sa valutnom klauzulom, kojeg su sklopili tužitelj i 1.tuženik dana 31. prosinca 1997. god.

Nalaže se tuženiku izdati brisovno očitovanje za brisanje upisanog založnog prava na nekretnini k.č.br. 1409/21 k.o. Sušak.“

te da se u cijelosti odbija podredni tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Utvrđuje se da je Ugovor o dugoročnom kreditu sa valutnom klauzulom sklopljen između AUTO – KUĆE JASMIN d.d., kao dužnika, i CROATIA BANKE d.d., kao vjerovnika, dana 31. prosinca 1997. god., ništetan.

Ovlašćuje se tužitelj u cijelosti zadržati iznos kupoprodajne cijene, ostvaren prodajom založene nekretnine.“

15. Prema tome, prvostupanjski sud nije odlučio o dijelu glavnog zahtjeva kojim je tužitelj tražio da se naloži prvouženiku Croatia banka d.d. Zagreb da dade tabularnu ispravu podobnu za brisanje prava zaloga na tužiteljevim nekretninama i to 4330/10000 industrijskog objekta u Rijeci, J.P. Kamova 103 označenog kao k.č. 1409/21 k.o. Sušak u naravi hala, dva WC-a, kupaonica, dvije radionice, soba i dvije prostorije u prizemlju objekta, jedanaest kancelarija i hodnik na 1. katu objekta te tri kancelarije i hodnik na 2. katu objekta, uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade, a u protivnom će takvu izjavu zamijeniti ova sudska odluka.

16. S obzirom na to da tužitelj, u žalbi koja je podnesena protiv presude i dijela rješenja, nije tražio donošenje dopunske presude za taj dio glavnog zahtjeva u smislu odredbe članka 339. stavka 1. ZPP-a, smatra se da je tužba u tom dijelu povučena (članak 339. stavak 2. ZPP-a).

17. Slijedom navedenog, drugostupanjski sud, u ponovljenom postupku, treba odlučiti o tužbenom zahtjevu koji glasi:

„Utvrđuje se da je bez utjecaja prema Stečajnoj masi stečajnog dužnika AUTO – KUĆA JASMIN d.d. RIJEKA, članak 6. Ugovora o dugoročnom kreditu sa valutnom klauzulom, kojeg su sklopili tužitelj i 1.tuženik dana 31. prosinca 1997. god.“

a ako odbije takav zahtjev, treba odlučiti o eventualno kumuliranom zahtjevu koji glasi:

„Utvrđuje se da je Ugovor o dugoročnom kreditu sa valutnom klauzulom sklopljen između AUTO – KUĆE JASMIN d.d., kao dužnika, i Croatia banke d.d., kao vjerovnika, dana 31. prosinca 1997. god., ništetan.

Ovlašćuje se tužitelj u cijelosti zadržati iznos kupoprodajne cijene, ostvaren prodajom založene nekretnine.“,

pri čemu treba odlučiti i o točki I.1. rješenja, kojom je odlučeno o troškovima postupka u odnosu na prvotuženika Croatia banka d.d.

b) primjena materijalnog prava

18. Imajući u vidu da su prvostupanjska i drugostupanjska presuda donesene za vrijeme kada je nacionalna valuta bila kuna, dok je ova presuda donesena u vrijeme kada je nacionalna valuta postala euro, izreka ove presude prilagođena je nastalim promjenama iz razloga kako slijedi.

19. Prema odredbi članka 5. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj 57/22 i 88/22) Vlada Republike Hrvatske svojom odukom utvrđuje dan uvođenja EUR kao sredstva plaćanja te dan početka i završetka dvojnog iskazivanja novčanih iznosa (članak 3. točka 9. Zakona). Prema Odluci o objavi uvođenje eura kao službene valute Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 85/22) razdoblje obveznog dvojnog iskazivanje je razdoblje od 5. rujna 2022. do 31. prosinca 2022. godine (članak 2. stavak 4. Odluke), dok je fiksni tečaj konverzije određen na 7,53450 kuna za jedan euro (članak 2. stavak 2. Odluke).

20. Dakle, od 1. siječnja 2023. više ne postoji zakonska obveze dvojnog iskazivanja iznosa, već je dovoljno iznose iskazati u EUR. Međutim, prema Smjernicama za prilagodbu gospodarstva u procesu zamjene hrvatske kune eurom koje je donijelo Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja Republike Hrvatske te Uputama o procesu prilagodbe poslovnih procesa subjekata opće država u poslovanje u euru koje je donijelo Ministarstvo financija Republike Hrvatske, iskazivanje cijena i drugih novčanih iskaza vrijednosti u kunama i u eurima uz isticanje fiksnog tečaja konverzije, obvezno počinje 5. rujna 2022. u 00:00 sati, a završava 31. prosinca 2023. u 24:00 sata.

21. Prema tome, primjenom gore navedenih propisa, u svim odlukama suda i druge javne vlasti donesene od 1. siječnja 2024. na dalje više ne postoji dvojno iskazivanje novčanih vrijednosti, već se sve navedene vrijednosti iskazuju u EUR.

Stoga su navedene odredbe primijenjene i u izreci ove presude, te su sve vrijednosti iskazane u EUR, primjenom fiksnog tečaja konverzije, dok se u obrazloženju same presude iznosi i dalje iskazuju u valuti koja je bila na snazi u trenutku nastanka obveze.

22. Nadalje, za odlučivanje u ovom predmetu mjerodavne su odredbe Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03) kao propisa koji je bio na snazi u trenutku pokretanja postupka, a posebno odredbe članka 131. stavaka 1. i 2. Stečajnog zakona koje glase:

„Pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike, može se pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru se pretpostavlja ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

Smatrat će se da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.“

c) o osnovanosti žalbe

23. Predmet preostalog dijela spora (presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-798/2018-2 od 24. travnja 2018. te točka I.1. izreke rješenja) je, prije svega, tužiteljev zahtjev radi pobijanja pravne radnje - članka 6. Ugovora o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom kojeg su tužitelj i prvotuženik sklopili 31. prosinca 1997., primjenom odredbe članka 131. Stečajnog zakona, jer je tužitelj poduzeo tu radnju s namjerom da ošteti svoje vjerovnike, a prvotuženik je u vrijeme poduzimanja te radnje znao za njegovu namjeru, pa da se ovlašćuje tužitelj u cijelosti zadržati iznos kupoprodajne cijene, ostvaren prodajom založene nekretnine.

24. Radi se zapravo o založnom ugovoru kojim je tužitelj, kao zalagodavatelj, radi osiguranja prvotuženikove tražbine prema drugotuženiku s osnove ugovora o kreditu, dao u zalog svoju nekretninu. Na sudskom depozitu Trgovačkog suda u Rijeci u trenutku donošenja prvostupanjske presude nalazila se novčana sredstva od prodaje nekretnine u iznosu od 1.877.758,19 kn. Iz sadržaja spisa i obrazloženja pobijane presude proizlazi da je tijekom postupka postalo nesporno da je pobijani založni ugovor, u ime tužitelja, kao zalagodavatelja, potpisao neovlaštena osoba Jasmin Smailagić, tadašnji predsjednik nadzornog odbora tužitelja i direktor člana društva tužitelja. Zatim, da je prijedlog za uknjižbu upisanog založnog prava na tužiteljevoj nekretnini podnesen 16. siječnja 1998. čime je, sukladno članku 138. Stečajnog zakona, poduzeta pobijana pravna radnja.

25. Prvostupanjski sud pravilno navodi da je u konkretnom slučaju ispunjena opća pretpostavka iz članka 127. Stečajnog zakona za pobijanje ove pravne radnje budući da je stečajni postupak nad tužiteljem okončan, a utvrđene tražbine stečajnih vjerovnika u ukupnom iznosu od 7.099.749,29 kn nisu namirene ni u kojem dijelu. Iz

posebne tablice o razlučnim pravima i zemljišnoknjižnog izvotka za predmetnu nekretninu razvidno je da osim upisa založnog prava u korist prvotuženika, temeljem pobijanog Ugovora, nije bilo upisanih drugih tereta na tužiteljevom suvlasničkom dijelu nekretnine), pa bi u slučaju da niti ovog tereta nema, pozicija svih vjerovnika nakon eventualnog pobijanja bila povoljnija.

26. Što se tiče ponašanja tužitelja, kao stečajnog dužnika, iz kojega proizlazi njegova volja da sklapanjem spornog Ugovora oštetiti vjerovnike, potrebno je ukazati da se iz postupanja Jasmina Smailagića, u vrijeme i nakon sklapanja pobijanog ugovora, kao osobe koja je nesporno donosila odluke u ime tužitelja, proizlazi upravo takav zaključak.

27. Naime, prvostupanijski sud pravilno utvrdio da je tužiteljevo poslovanje vodio pa tako i sklopio pobijani ugovor Jasmin Smailagić, a što proizlazi i iz iskaza njegovog sina, u sporno vrijeme zastupnika po zakonu tužitelja, Nevena Smailagića, te da je pobijanom pravnom radnjom opterećena jedina vrijedna imovina tužitelja budući da iz spisa proizlazi da je prethodno tome, založnim ugovorom od 1. prosinca 1997., hipotekom opterećena i druga preostala nekretnina tužitelja.

28. Nadalje, osnovan je i žaliteljev navod da prvotuženik nije dokazao da je Jasmin Smailagić, kao osoba koja je nesporno donosio odluke i u ime tužitelja i u ime drugotuženika, pa tako i neovlašteno potpisao u ime tužitelja pobijano osiguranje hipotekom, svojom voljom izvršio povrat barem jedne rate kredita drugotuženika. Naime, da je kredit samo djelomično prebijen iznosom od 300.000,00 DEM koji je ostao kao depozit na računu prvotuženika, proizlazi i iz iskaza svjedoka Nikole Samaržije koji je iskazao „da je cijeli iznos depozita potrošen za naplatu potraživanja banke“ zbog čega je prvotuženik Croatia banka d.d., odmah nakon prijeboja od 9. rujna 1999., otkazao ugovor o kreditu i podnio prijedlog za ovrhu i na ovoj nekretnini.

29. U odnosu na pretpostavke iz članka 131. stavaka 1. i 2. Stečajnog zakona glede odgovornosti Croatia banke d.d., treba ukazati da iz citiranih zakonskih odredbi proizlazi da je osnovna pretpostavka koja posredno upućuje i na dužnikovu namjeru oštećenja vjerovnika i na znanje druge strane za tu namjeru - dužnikova nesposobnost za plaćanje u vrijeme poduzimanja pobijane pravne radnje.

30. Tužiteljeva nesposobnost za plaćanje proizlazi iz očevidnika o danima insolventnosti, prema kojima je tužitelj bio u neprekidnoj blokadi od 1. siječnja 1997. do dana otvaranja stečajnog postupka, 12. svibnja 2004., što znači da je u trenutku sklapanja spornog Ugovora 31. prosinca 1997. bio u blokadi cijelu godinu, što je prvotuženiku Croatia banka d.d. moralo biti poznato. Prema odredbi članka 3. stavka 4. Stečajnog zakona smatra se da je dužnik nesposoban za plaćanje ako je u razdoblju od 30 dana neprekidno obustavio svoja plaćanja, pri čemu okolnost da je dužnik podmirio ili da može podmiriti u cijelosti ili djelomično tražbine nekih vjerovnika sama po sebi ne znači da je on sposoban za plaćanje.

31. Dakle, iz ove činjenice jasno proizlazi da je prvotuženik Croatia banka d.d. mogao i morao znati da je tužitelj, na dan sklapanja ugovora temeljem kojega je

svoju nekretninu dao u zalog te postao solidarni dužnik trećoj osobi, bio nesposoban za plaćanje.

32. Nadalje, vještačenjem u ovom predmetu nesporno je utvrđeno da se ispod oznake „solidarni dužnik“, uz pečat tužitelja, nalazi potpis Milana Jančića koji je upisan u sudskom registru kao osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja tek od 19. studenog 1998., kao i da se u tekstu Ugovora kao tužiteljov direktor navodi Neven Smailagić. Osim toga je nesporno da se ispod oznake „zalogodavatelj“ koja se odnosi na tužitelja, nalazi potpis Jasmina Smailagića, koji tada nije bio osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja.

33. U odnosu na moguću odgovornost prvotuženika Croatia banka d.d., odnosno njegovo znanje za tužiteljevu nesposobnost za plaćanje treba ukazati i na odredbu članka 18. stavka 2. tada važećeg Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01; dalje: ZOO), prema kojoj sudionik u obveznom odnosu dužan je u izvršavanju obveze iz svoje profesionalne djelatnosti postupati s povećanom pažnjom, prema pravilu struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka). Valja naglasiti da se na odnos između stranaka u ovom predmetu ne primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima objavljen u „Narodnim novinama“ broj 35/05, osim dijela koji se odnosi na kamatu, jer se on, temeljem odredbe članka 1163. ZOO-a/2005 primjenjuje samo na pravne odnose koji su nastali nakon njegovog stupanja na snagu 1. siječnja 2006.

34. Ovaj sud ukazuje da nije sukladno pravilima struke niti da banka, prilikom davanja kredita i osiguranja kredita hipotekom, ne provjeri, uvidom u sudski registar, tko je ovlaštena osoba za zastupanje solidarnog i ujedno založnog dužnika, a što samo ukazuje da banka nije primijenila niti uobičajenu pažnju prilikom sklapanja ugovora. Stoga žalitelj osnovano ukazuje na iskaz Nikole Samaržije, tada direktora tuženikove podružnice u Rijeci, prema kojemu su na odluku o odobrenju kredita utjecale razne okolnosti, poput osobnih saznanja, brojevi, bilanca i imovine, pri čemu navedeni svjedok potvrđuje i da Jasmina Samardžiju poznaje od ranije, a što sve ukazuje na moguće razloge zbog kojih tuženik nije provjerio niti tko bi bio osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja.

35. Nadalje, nije sporno da su tužitelj, kao zalogodavac i solidarni dužnik te društvo Jasmin d.o.o. povezana društva s obzirom, što jasno proizlazi iz isprava u spisu, a što tuženiku nije moglo ostati nepoznato. Svjedok Nikola Samaržija je iskazao i da je ovim kreditom koji je glasio na iznos od 3.500.000,00 kn refinanciran prethodni kredit drugotuženika koji je glasio na iznos od 740.000,00 kn, da je drugotuženik bio u visokom stupnju zaduženosti (99%) pa da ne bi mogao dobiti ovaj kredit bez hipoteke na tužiteljevoj nekretnini te da je upravo iz razloga što su tužitelj i drugotuženik povezana društva tužitelj bio i sudužnik „jer su primijetili da se kod vezanih poduzeća sele novci bez kontrole“.

36. Imajući u vidu sve navedeno, ovaj sud smatra da je prvotuženik znao ili morao znati za sve okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik, ovdje tužitelj u sporno vrijeme bio nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici, posebno imajući u vidu da se radilo o povezanim društvima, da je

drugotuženik bio u visokom stupnju zaduženosti, a tužitelj je račun bio blokiran, te da drugotuženik nije u roku dospjeća mogao vratiti niti prethodni kredit koji je glasio na pet puta manji iznos.

37. Slijedom navedenog, prvostupanjska je presuda preinačena (članak 373. točka 3. ZPP-a). S obzirom na to da je ovako preinačenom presudom, uz presumirano povlačenje dijela tužbenog zahtjeva, u cijelosti prihvaćen glavni tužbeni zahtjev, o eventualno kumuliranom tužbenom zahtjevu nije odlučivano.

38. Odluka o zahtjevu za naknadu troška donesena je primjenom odredaba članka 154. stavka 1., članka 155. stavka 1. i članka 166. stavka 2. ZPP-a, jer je prvotuženik Croatia banka d.d. u cijelosti izgubio ovu parnicu.

39. Tužitelju je priznato pravo na naknadu troška zastupanja po odvjetniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: OT), i to za sastav tužbe 37.000,00 kn (Tbr. 7. t. 1. OT), za zastupanje na ročištima od 21. listopada 2004., 2. prosinca 2004., 18. listopada 2005., 22. studenog 2005. i 17. svibnja 2017. po 18.500,00 kn (Tbr. 9. t. 2. OT), za zastupanje na ročištima od 2. veljače 2006., 28. studenog 2006., 30. siječnja 2007., 3. travnja 2007., 29. studenog 2016. i 12. listopada 2017. po 37.000,00 kn (Tbr. 9. t. 1. OT), za zastupanje na ročištu od 20. siječnja 2017. 500,00 kn (Tbr. 9. t. 5. OT), za sastav podneska od 4. listopada 2017. 37.000,00 kn (Tbr. 8. t. 1. OT), za pristup ročištu za objavu presude 500,00 kn (Tbr. 9. t. 3. OT), za sastav žalbi protiv presuda u traženim iznosima od po 46.250,00 kn (Tbr. 10. t. 1. OT), te porez na dodanu vrijednost u iznosu od 111.342,50 kn, što ukupno čini iznos od 593.342,50 kn odnosno 78.750,08 EUR.

40. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci (članak 373. točka 3. i članak 380. točka 2. ZPP-a).

Zagreb, 24. travnja 2024.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak

Broj zapisa: **9-30866-a3e93**

Kontrolni broj: **0c807-16852-1a308**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Jagoda Crnokrak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

FINANCIJSKA AGENCIJA, RIJEKA
Datum i vrijeme primitka: 14.01.2019. 08:16

ZAHTJEV ZA IZRAVNU NAPLATU

Ovrhovoditelj/podnositelj:

Stečajna masa iza AUTO-KUĆA JASMIN d.d. u stečaju
(ime i prezime/naziv/tvrtka)
Brca 8
(adresa/sjedište)
51000 - Rijeka

5 6 5 6 5 3 9 9 2 8 6

(osobni identifikacijski broj/OIB)

(račun specifične namjene)*

Ovršenik:

CROATIA BANKA d.d.
(ime i prezime/naziv/tvrtka)
R.F. Mihanovića 9
(adresa/sjedište)
10000 - Zagreb

3 2 2 4 7 7 9 5 9 8 9

(osobni identifikacijski broj/OIB)

(račun specifične namjene)*

Odvjetnik Đorđe Perković, Zagrebačka 16, Rijeka
(ime i prezime/adresa punomoćnika)

zahtijeva se

izravna naplata novčane tražbine na temelju:

Presuda Trgovačkog suda u Rijeci P-696/16 od 24.11.2017. preinačena presudom

✓ ovršne odluke suda **Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-798/18 od 24.04.2018**
(sud/poslovni broj/nadnevak donošenja)

- b) ovršne nagodbe suda _____
(sud/poslovni broj/nadnevak sklapanja)
- c) ovršne odluke upravnog tijela _____
(upravno tijelo/oznaka predmeta/nadnevak donošenja)
- d) ovršne nagodbe upravnog tijela _____
(upravno tijelo/oznaka predmeta/nadnevak sklapanja)
- e) ovršne nagodbe postignute u postupku mirnog rješenja spora na temelju članka 186.a Zakona o parničnom postupku _____
(nadležno državno odvjetništvo/oznaka predmeta/nadnevak sklapanja)
- f) zadužnice _____
(javni bilježnik/broj upisnika i nadnevak/mjesto i nadnevak izdavanja)
- g) bjanko zadužnice _____
(javni bilježnik/broj upisnika i nadnevak/mjesto i nadnevak izdavanja)
- h) ovršnog naloga za plaćanje Hrvatske radiotelevizije _____
(oznaka predmeta/nadnevak donošenja)
- i) europskog ovršnog naslova _____
(sud/poslovni broj/nadnevak donošenja)
- j) europskog platnog naloga _____
(sud/poslovni broj/nadnevak donošenja)
- k) obračuna poslodavca o neisplati dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine

(poslodavac/nadnevak obračuna)

* Podatak koji se upisuje u slučaju kada su ovrhovoditelj/ovršenik novčana sredstva na računu s oznakom specifične namjene (npr: račun novčanih sredstva stečajne mase, račun pričuve stambene zgrade).

Ovršna odluka/nagodba/nalog ovršan/na je dana **13.07.2018** i na nju je stavljena potvrda ovršnosti.

1. Predmetnu ispravu podnosim sa zahtjevom da se novčana sredstva radi naplate tražbine iz priložene ovršne isprave prenesu (zaokružiti odgovarajuću opciju):

☒ u cijelosti prema ovršnoj ispravi u privitku

b) u dijelu prema specifikaciji u privitku,

s računa ovršenika na račun ovrhovoditelja: **Opunomoćenika Ovrhovoditelja temeljem punomoći**

HR5241330061110001357 kod BANKE KOVANICA d.d. Varaždin

(za ovrhovoditelja upisati broj računa/SWIFT/IBAN/poslovna banka/poziv na broj)

2. Na temelju isprave iz točke 1. zahtijevam naplatu (zaokružiti odgovarajuću opciju):

a) zateznih kamata na troškove postupka koje nisu određene osnovom za plaćanje, po propisanoj stopi od dana donošenja odluke odnosno sklapanja nagodbe do isplate

b) zateznih kamata koje nisu određene u obračunu poslodavca o neispлатi dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine, po propisanoj stopi od dana dospeljeća do isplate.

Naplatu zateznih kamata zahtijevam (zaokružiti odgovarajuću opciju):

☒ u cijelosti

b) u dijelu prema specifikaciji u privitku.

3. Osnovu za plaćanje dostavljam radi naplate na teret više solidarnih ovršenika.*

Pod kaznenom i materijalnom odgovornošću izjavljujem da su uneseni podaci istiniti.

Ovrhovoditelj/punomoćnik
Dorđe Perko
RIJEKA, Zagrebačka 16
(potpis)

11. siječnja 2019. g.

(nadnevak i mjesto)

Prilog**:

☒ izvornik ili otpis ovršne odluke /nagodbe ili izvornik obračuna poslodavca

☒ specifikacija tražbine

☒ izvornik punomoći

☒ potvrda Porezne uprave o obračunu poreza, prireza i doprinosa

☒ ovjereni izvadak Trgovačkog suda u Rijeci, upis stečajne mase iza AUTO KUĆE JASMIN d.d. u stečaju

* Zaokružiti u slučaju kada se dostavlja više zahtjeva za izravnu naplatu radi istovremene naplate na teret više solidarnih ovršenika uz obavezni dodatni dopis s podacima o ostalim ovršenicima (naziv i OIB).

** Zaokružiti i/ili dopisati koji su dokumenti dostavljeni u prilogu.

☒ potvrda Hrvatske Odvjetničke komore o promjeni sjedišta odvjetničkih ureda

----- Instance Type and Transmission -----

Notification (Transmission) of Original received from SWIFT

Priority : Normal

Message Output Reference : 1152 190318CROAHR2AXXX5676698138

Correspondent Input Reference : 1152 190318HSVPHR2AXXX5667503613

----- Message Header -----

Swift Output : FIN 900 Confirmation of Debit

Sender : HSVPHR2AXXX

Receiver : CROAHR2XXXX

CROATIA BANKA D.D.

ZAGREB HR

----- Message Text -----

20: Transaction Reference Number

19031801bc400440

21: Related Reference

P-696/16 IZ.NA.

25: Account Identification

CROAHR2XXXX

32A: Value Date, Currency Code, Amt

Date : 18 March 2019

Currency : HRK (KUNA)

Amount : #629.765,28#

72: Sender to Receiver Information

/CNTRPRTY/SKOVHR22XXX

/VPO/

/ZAD/HR99

/ODO/HR00-696-16

HR5241330061110001357

IN,P-696/16 IZ.NA.,TS,RIJEKA

----- Message Trailer -----

{CHK:89EC1C9ABDBA}

----- Interventions -----

Category : Network Report

Creation Time : 18/03/19 11:52:29

Application : SWIFT Interface

Operator : SYSTEM

Text

{1:F21CROAHR2AXXX5676698138}{4:{177:1903181152}{451:0}}

10044/303812

----- Instance Type and Transmission -----

Notification (Transmission) of Original received from SWIFT

Priority : Normal

Message Output Reference : 0919 190425CROAHR2AXXX5704699754

Correspondent Input Reference : 0919 190425HSVPHR2AAXX5694552794

----- Message Header -----

Swift Output : FIN 900 Confirmation of Debit

Sender : HSVPHR2AXXX

Receiver : CROAHR2XXXX

CROATIA BANKA D.D.

ZAGREB HR

----- Message Text -----

20: Transaction Reference Number

19042501fb70019f

21: Related Reference

P-696/16 IZ. NA.

25: Account Identification

CROAHR2XXXX

32A: Value Date, Currency Code, Amt

Date : 25 April 2019

Currency : HRK (KUNA)

Amount : #5.000, #

72: Sender to Receiver Information

/CNTRPTY/SKOVHR22XXX

/VPO/

/ZAD/HR99

/ODO/HR00-696-16

HR5241330061110001357

IN,P-696/16 IZ. NA.,TS,RJEKA

----- Message Trailer -----

{CHK:0459F5E9AC0A}

----- Interventions -----

Category : Network Report

Creation Time : 25/04/19 09:19:30

Application : SWIFT Interface

Operator : SYSTEM

Text

{1:F21CROAHR2AXXX5704699754}{4:{177:1904250919}{451:0}}

10044/3269817